

Statsminister Gro Harlem Brundtland

MIDDAG FOR STORTINGETS PRESSELOSJE
PARKVEIEN 45, TORSDAG 21.MARS 1991

Velkomsttale

Det er alltid en glede å kunne ønske presselosjen velkommen til middag i Parkveien. For meg er det hyggelig å kunne møte dere, også uten notatblokk og mikrofon. Jeg håper også dere setter pris på en slik frikveld. Jeg vet at de fleste her arbeider veldig hardt. Ja, noen ganger skulle jeg faktisk ønske at dere ikke var fullt så flittige. Det finnes jo ikke det tidspunkt eller det sted hvor det er mulig å holde et møte uten at pressen står på gangen.

Er det noe mange år i politikken har lært meg, så er det at det ikke nytter å holde saker skjult for dere. Trygve Bratteli sa en gang at dersom han skulle klare å holde noe hemmelig måtte han gå ut i Nordmarka og diskutere sakene med seg selv. Jeg er kommet til at han hadde mye rett.

Av og til har jeg lurt litt på hvordan denne jobben ville vært, uten en oppegående presse som stadig overvåker alt du gjør. Antakelig ville det vært litt enklere, men også kjedligere og mindre utfordrende. Jeg må også få si at jeg stort sett synes dere gjør en god og profesjonell jobb. Selv om jeg av og til blir litt overrasket når jeg kommer hjem og ser Dagsrevyen eller leser avisene neste dag, og oppdager hva jeg skal ha vært med på.

Men nå har det vel alltid vært slik at dere journalister helst setter saken på spissen, og at dere synes den står best der. Nå mener jeg det er greit så lenge pressen nøyer seg med å kalle en spade for en spade. Men jeg kunne ha lyst til å minne om en liten historie som er blitt fortalt meg fra en av avisene i Akersgata. På kontoret til en av avisens mest iherdige nyhetsjegere stod følgende plakat over skrivebordet: - Her i redaksjonen lever vi av å kalle en spade for en gravemaskin.

Nåja, stort sett så trives vi jo bra med hverandre, journalister og politikere. I dette lille miljøet vårt det et nært forhold mellom de politiske reporterne og Stortingsrepresentantene og regjeringsmedlemmene. For nært, vil enkelte hevde. Jeg er likevel ikke i tvil om at vi på begge sider av bordet her, er klar over våre profesjoner. Selv om vi kan sitte å prate hyggelig sammen i Stortingsrestauranten, er jeg fullt på det rene med at dere i neste øyeblikk er klare til å skape så store problemer som mulig for Regjeringen og for meg, dersom dere finner den minst lille sak å sette pennespissen i. Annerledes kan det heller ikke være i et demokrati som vårt med en fri og uavhengig presse.

Men alt til sin tid. I kveld skal dere få slippe å referere et eneste ord. Middagen er klar. Velkommen til bords.